

Sygn. akt IX W 783/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 r. sprawy

R. S.

syna A. i K. z domu J.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że:

w okresie 14- - 17 lipca 2014 r., w O. przy ul. (...) z klatki schodowej dokonał kradzieży roweru marki (...) (...) o wartości 100,- zł na szkodę K. K. (1)

- tj. za wykroczenie z art. 119 § 1 kw

ORZEKA:

I. obwinionego **R. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. **119 § 1 kw** skazuje go na **karę 20 (dwudziestu) dni aresztu;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony R. S. jest (...), utrzymującym się przed aktualnym osadzeniem w zakładzie karnym ze zbierania surowców wtórnych. Był w przeszłości wielokrotnie karany za (...) oraz trzykrotnie karany za (...). Aktualnie odbywa karę (...) w (...), której koniec przypada na dzień (...)

(dowód: dane obwinionego k. 2, informacja z K. – k. 46-47; dane o karalności za wykroczenia – k. 48, wydruk z (...) k. 55-56)

Pokrzywdzona K. K. (1) mieszka w bloku wielorodzinnym położonym w O. przy ul. (...) zajmując mieszkanie na (...) tego budynku. Od około 10 lat jest właścicielką roweru typu górskiego o nazwie (...) z niebieską ramą, który trzymała na klatce budynku obok wejścia do swojego mieszkania nie zabezpieczając go w żaden dodatkowy sposób. Na siodełku tego roweru zamontowała charakterystyczne okrycie przeciwdeszczowe z (...). Z roweru tego korzystała sporadycznie,

nie zwracając na niego specjalnej uwagi, więc dopiero w dniu 17 lipca 2014 r., zorientowała się, że roweru tego nie ma i musiał on zostać skradziony.

Obwiniony na początku lipca 2014 r., wyprowadził się z domu przy ul. (...) w O. i zamieszkał ze swoją partnerką I. B. w namiocie ustawianym w różnych punktach miasta O.. Aby zdobyć środki na życie postanowił dokonywać kradzieży rowerów, które następnie zastawiał w różnych lombardach na terenie O.. Między innymi w okresie pomiędzy 14 a 17 lipca 2014 r., dokonał kradzieży roweru pokrzywdzonej, który K. K. (1) wyceniła na kwotę 100,- zł. Rower ten obwiniony zastawiał w lombardzie przy ul. (...) w O.. Kiedy po dokonaniu kolejnych kradzieży obwiniony został zatrzymany przez Policję udało się odzyskać również rower skradziony na szkodę K. K. (1).

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k. 68; zeznania świadków – K. K. – k. 68-69; Z. S. – k. 69; protokół zatrzymania rzeczy – k. 20-22; pokwitowanie – k. 26)

Z uwagi na to, że w toku postępowania ujawniły się wątpliwości co do poczytalności obwinionego, dopuszczono dowód z opinii biegłego (...) Biegły nie stwierdził u R. S. objawów choroby (...) ani (...). Rozpoznał natomiast u niego (...).

Według biegłego, w czasie popełnienia wykroczenia obwiniony mógł rozpoznać znaczenie czynu i pokierować swoim postępowaniem.

(opinia psychiatryczna – k. 50-52)

Obwiniony w wyjaśnieniach złożonych zarówno na etapie czynności wyjaśniających, jak i na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmawiając szczegółowych wyjaśnień. Złożył deklaracje przeproszenia pokrzywdzonej określając swój czyn jako „głupotę”

(dowód: wyjaśnienia obwinionego – k. 68)

Sąd zważył, co następuje:

Przyznanie się do winy obwinionego należy uznać za wiarygodne albowiem popełnienie przez niego przedmiotowego wykroczenia zostało potwierdzone zgromadzonymi w aktach dokumentami oraz wiarygodnymi zeznaniami przesłuchanych w tej sprawie świadków – K. K. (1) i Z. S.. Należy wskazać, że wyżej wymienieni świadkowie są osobami zupełnie obcymi dla obwinionego, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które wskazywałyby na to, iż świadkowie byłiby zainteresowani składaniem fałszywych zeznań bezpodstawnie obciążających obwinionego.

Sąd dał wiarę opinii sądowno – psychiatrycznej. Jest ona jasna, pełna, biegły w sposób wyczerpujący odpowiedział na stawiane przed nią zagadnienia, a swe stanowisko w sposób wyczerpujący i przekonujący uzasadnił..

Reasumując, mając powyższe na uwadze, wina obwinionego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu wykroczenia nie budzą wątpliwości.

Kwestią, która natomiast wywołała najwięcej kontrowersji w niniejszej sprawie jest rodzaj i wymiar kary orzeczonej wobec obwinionego.

Obwiniony wprawdzie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę i przyznał, że dopuścił się tego czynu z „głupoty” jednak w przekonaniu Sądu nawet te istotne okoliczności łagodzące nie pozwalają na uznanie, że stopień szkodliwości społecznej przypisanego mu czynu jest na tyle nieznaczny aby można było orzec obwinionemu karę inną niż najsurowsza z katalogu kar przewidzianych za wykroczenie z art. 119 § 1 kw.

Wymierzając obwinionemu karę 20 dni aresztu Sąd uwzględnił jego wielokrotną karalność nie tylko za wykroczenia określone w art. 119 § 1 kw. (k. 48), ale również za inne przestępstwa (k. 47). Ponadto z dokonywanych kradzieży rowerów przed zatrzymaniem obwiniony uczynił sobie swoisty sposób na życie. Świadczy to o wysokim stopniu demoralizacji sprawcy. Podkreślić należy też, że dotychczas wymierzone łagodniejsze kary nie zapobiegły popełnieniu przez obwinionego kolejnych czynów zabronionych. Wobec powyższego, Sąd uznał, iż są spełnione przesłanki

wskazane w art. 35 kw i jedynie orzeczenie kary aresztu we wskazanym wymiarze spełni cele kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do obwinionego. W tej sytuacji, nawet stosunkowo niska wartość ukradzionego mienia, stanowiąca okoliczność łagodzącą nie mogła być podstawą wymierzenia obwinionemu łagodniejszej kary.

.

Mając na względzie sytuację materialną obwinionego, Sąd, w oparciu o przepisy art. 624§1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwolnił go od uiszczenia kosztów postępowania i opłaty.